

**VENDIM**  
**Nr. 19, datë 1.4.2021**

**NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË**

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

|                     |                                 |   |   |
|---------------------|---------------------------------|---|---|
| Vitore Tusha        | kryetare e Gjykatës Kushtetuese |   |   |
| Elsa Toska          | anëtare e                       | “ | “ |
| Marsida Xhaferllari | anëtare e                       | “ | “ |
| Fiona Papajorgji    | anëtare e                       | “ | “ |
| Altin Binaj         | anëtar i                        | “ | “ |
| Përparim Kalo       | anëtar i                        | “ | “ |
| Sonila Bejtja       | anëtare e                       | “ | “ |

me sekretare Belma Lleshi, në datën 1.4.2021, mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë dokumentesh çështjen nr. 8 (S) 2018 të Regjistrit Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Skerdilajd Qinami

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Gleni Saliasi, Ardit Bardhi, Banka Amerikane e Investimeve

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 5545, datë 6.5.2014, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; nr. 88, datë 19.2.2015, të Gjykatës së Apelit Tiranë; nr. 00-2017-2314 (155), datë 23.11.2017, të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

Pezullimi i zbatimit të vendimeve nr. 88, datë 19.2.2015, të Gjykatës së Apelit Tiranë, dhe nr. 00-2017-2314 (155), datë 23.11.2017, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (ligji nr. 8577/2000).

**GJYKATA KUSHTETUESE,**

pasi dëgjo i relatorin e çështjes, Vitore Tusha, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuarit, i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjekteve të interesuara, Ardit Bardhi dhe Banka Amerikane e Investimeve (*më parë Banka Kombëtare e Greqisë*), konstatoi mungesën e parashtrimeve të subjektit të interesuar, Gleni Saliasi, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

**Rrethanat e çështjes**

1. Gleni Saliasi (*subjekt i interesuar*) ka qenë pronar i një trualli me sipërfaqe 630 m<sup>2</sup>, që ndodhet në Tiranë në zonën kadastrale nr. 8260, siç rezulton nga regjistri hipotekor nr. 397, datë 3.3.1999.

2. Me vendimin nr. 36, datë 23.7.1999, Këshilli i Rregullimit të Territorit ka miratuar lejen e ndërtimit për pikë karburanti e objekt 2-katësh në pronë të shtetasit Gleni Saliasi në bulevardin “Bajram Curri” për një sipërfaqe prej 670 m<sup>2</sup>.

3. Për të projektuar dhe ndërtuar këtë pikë karburanti në rrugën “Bajram Curri”, Tiranë, është nënshkruar më parë një kontratë sipërmarrjeje midis shoqërisë italo-shqiptare të karburanteve “IAP” sh.p.k. (*sipërmarrësi*) dhe shoqërisë “Skerdi” sh.p.k. (*porositësi*) në datën 20.6.1999. Nga aktet e dosjes gjyqësore (ekstrakt i QKR-së) rezulton se shoqëria “Skerdi” sh.p.k. në vitin 1999 ka pasur ortakë të vetme me 100% të pjesëve të kapitalit shtetasen Nadire Qinami, e cila ka qenë edhe administratore e shoqërisë. Më pas, në datën 10.5.2000, kjo shoqëri ka ndryshuar emrin në

“Brilant” sh.p.k. dhe pjesët e kapitalit i kanë kaluar kërkuesit me 100% deri në datën 10.1.2010, datë kur këto pjesë kapitali i kanë kaluar sërish Nadire Qinamit me 100%. Pas përfundimit të ndërtimit të pikës së karburantit, objekti është regjistruar në Zyrën e Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme (ZRPP) në emër të subjektit të interesuar, Gleni Saliasi, në regjistrin hipotekor nr. 621, ZK 8260, datë 15.12.2000.

4. Subjekti i interesuar, Gleni Saliasi, me anë të kontratës së shitjes nr. 4179 rep., nr. 415 kol, datë 2.9.1999, u ka shitur 2/3-at pjesë të truallit me sipërfaqe 630 m<sup>2</sup> në pronësi të tij, kërkuesit dhe subjektit tjetër të interesuar, Ardit Bardhi, përkatësisht 1/3-n pjesë secilit. Këta tre bashkëpronarë e kanë regjistruar truallin në regjistrin hipotekor nr. 261, datë 3.9.1999.

5. Kërkuesi dhe subjektet e interesuara, Gleni Saliasi dhe Ardit Bardhi, kanë blerë një truall me sipërfaqe prej 50 m<sup>2</sup> me anë të kontratës së shitblerjes nr. 4166 rep., 2124 kol., datë 6.7.2002, të regjistruar në hipotekë me nr. 5814, datë 13.12.1997, zona kadastrale nr. 8260, Tiranë.

6. Po ashtu, me kontratën e shitblerjes nr. 1140 rep., nr. 363 kol., datë 6.3.2003 subjekti i interesuar, Gleni Saliasi, në cilësinë e pronarit, u ka shitur kërkuesit dhe subjektit tjetër të interesuar, Ardit Bardhi, nga 1/3-n pjesë të pikës së karburantit dhe objektit 2-katësh të ndodhur në rrugën “Bajram Curri”, me sipërfaqe 670 m<sup>2</sup> (shesh) dhe 170 m<sup>2</sup> (sipërfaqe ndërtimore).

7. Pronat e mësipërme janë të regjistruara në ZVRPP-në, Tiranë në emër të tre bashkëpronarëve (Gleni Saliasi, Skerdilajd Qinami dhe Ardit Bardhi), me pjesë takuese 1/3-at secili. Konkretisht, këto prona janë: truall me sipërfaqe 96 m<sup>2</sup>, me nr. pasurie 1/380, sipas regjistrit hipotekor nr. 544, datë 20.7.2005 dhe truall me sipërfaqe 584 m<sup>2</sup>, mbi të cilin ndodhet pika e karburantit me sipërfaqe 170 m<sup>2</sup>, me nr. pasurie 1/381, sipas regjistrit hipotekor nr. 545, datë 20.7.2005.

8. Me pëlqimin e të tre bashkëpronarëve, pronat e mësipërme, me nr. pasurie 1/380 dhe nr. 1/381, i janë dhënë me qira shoqërisë “KUID” sh.p.k., me kontratën nr. 672 rep., 169 kol., datë 6.10.2006.

9. Gjithashtu, të njëjtat prona janë vendosur si garanci hipotekore nga ana e kërkuesit dhe dy subjekteve të interesuara, Gleni Saliasi dhe Ardit Bardhi, për sigurimin e një kredie të marrë në datën 11.2.2008 nga Banka Kombëtare e Greqisë (aktualisht Banka Amerikane e Investimeve). Në vitin 2011 Banka Kombëtare e Greqisë ka ndryshuar emërtimin në Banka NBG Albania sh.a. dhe në vitin 2018 është bashkuar me Bankën Amerikane të Investimeve sh.a. Parashtrimet në Gjykatën Kushtetuese (*Gjykata*) janë paraqitur nga Banka Kombëtare e Greqisë, në cilësinë e palës së tretë gjatë gjykimit të themelit të mosmarrëveshjes.

10. Mes bashkëpronarëve nuk është arritur një marrëveshje për pjesëtimin e pasurisë së mësipërme, prandaj subjektet e interesuara, Gleni Saliasi dhe Ardit Bardhi, i kanë kërkuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë pjesëtimin e pasurisë së paluajtshme në bashkëpronësi: truall me sipërfaqe 96 m<sup>2</sup>, i ndodhur në rrugën “Bajram Curri”, i regjistruar me nr. 544, datë 20.7.2005, i identifikuar me nr. pasurie 1/380, dhe truall me sipërfaqe 584 m<sup>2</sup>, mbi të cilin ndodhet pika e karburantit me sipërfaqe 170 m<sup>2</sup>, i ndodhur në rrugën “Bajram Curri”, i regjistruar me nr. 545, datë 20.7.2005, i identifikuar me nr. pasurie 1/381.

11. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 5545, datë 6.5.2014, ka vendosur rrëzimin e kërkesëpadisë së paraqitur nga subjektet e interesuara, duke arsyetuar, në mënyrë të përmblodhur, se paditësve u mungon interesi i ligjshëm, pasi nuk kanë kërkuar në padi pjesëtimin e pasurisë “pikë karburanti” dhe Banka Kombëtare e Greqisë, në cilësinë e kreditorit, ka refuzuar pjesëtimin e pasurisë.

12. Kundër vendimit të mësipërm kanë paraqitur ankim si kërkuesi, ashtu edhe subjektet e interesuara, Gleni Saliasi dhe Ardit Bardhi. Subjekti i interesuar, Banka Kombëtare e Greqisë, në datën 19.2.2015, i është drejtuar me shkresë Gjykatës së Apelit Tiranë, duke dhënë pëlqimin për pjesëtimin e pasurisë së paluajtshme në bashkëpronësi.

13. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 88, datë 19.2.2015, ka vendosur ndryshimin e vendimit nr. 5545, datë 6.5.2014, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, pranimin e kërkesëpadisë, lejimin e pjesëtimin të pasurisë së paluajtshme në bashkëpronësi të Gleni Saliasit,

Skerdilajd Qinamit dhe Ardit Bardhit: truall me sipërfaqe 96m<sup>2</sup>, i ndodhur në rrugën “Bajram Curri”, i regjistruar me nr. 544 hipotekor, datë 20.7.2005 në ZVRPP-në, Tiranë, i identifikuar me nr. pasurie 11380, ZK 8260, i kufizuar: veriu – pasuria 1/923, jugu – pasuria 1/196, lindje – pasuria 1/196, perëndim – pasuria 1/381; ii) truall me sipërfaqe 584 m<sup>2</sup> mbi të cilin ndodhet pika e karburantit me sipërfaqe 170 m<sup>2</sup>, i ndodhur në rrugën “Bajram Curri”, i regjistruar me nr. 545 hipotekor, datë 20.7.2005 në ZVRPP-në, Tiranë, i identifikuar me nr. pasurie 11380, ZK 8260, i kufizuar: veriu – pasuria 1/193, jugu – pasuria 1/196, lindje – pasuria 1/380, perëndim – pasuria 1/190, sipas pjesëve takuese: Gleni Saliasi 1/3-n pjesë takuese; Ardit Bardhi 1/3-n pjesë takuese dhe Skerdilajd Qinami 1/3-n pjesë takuese.

14. Gjykata e Lartë ka shqyrtuar në seancë gjyqësore rekursin e paraqitur nga kërkuesi dhe me vendimin nr. 00-2017-2314 (155), datë 23.11.2017 ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 88, datë 19.2.2015, të Gjykatës së Apelit Tiranë.

15. Në datën 14.2.2018 kërkuesi i është drejtuar Gjykatës për shfuqizimin e vendimeve gjyqësore, sipas objektit të kërkesës. Kolegji i Gjykatës në datën 23.5.2018 ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë dokumentesh.

## II

### Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

16. **Kërkuesi, Skerdilajd Qinami**, ka pretenduar se ndaj tij është zhvilluar një proces i parregullt ligjor. Më konkretisht, ai ka parashtruar, në mënyrë të përmbledhur, se janë cenuar:

16.1 *Parimi i barazisë së armëve*, për shkak se kërkuesi nuk ka qenë në pozita të barabarta në paraqitjen e provave gjatë gjykimit në shkallë të parë. Sipas tij, gjykata e shkallës së parë nuk e ka gjykuar çështjen në themel, ndaj dhe padia nuk i është nënshtruar procesit të të provuarit në lidhje me pjesët takuese të pretenduara nga palët. Kërkuesi ka paraqitur si prova mandat -pagesa, mandat- arkëtime, si dhe akte të tjera shpresore për të provuar se shoqëria “Skerdi” sh.p.k. ka dhënë kontributin më të madh në pasurinë e përbashkët, në raport me dy bashkëpronarët e tjerë, prova të cilat nuk janë marrë në shqyrtim dhe nuk janë vlerësuar nga gjykata e shkallës së parë. Edhe gjykata e apelit nuk i ka vlerësuar provat e kërkuesit për dhënien e një kontributi më të madh në pasurinë e përbashkët.

16.2 *E drejta e aksesit në gjykatë*, pasi gjykata e shkallës së parë nuk e ka shqyrtuar çështjen në themel. Po kështu, gjykata e apelit, për shkak të shkeljeve të evidentuara, duhet ta kishte prishur vendimin e gjykatës së shkallës së parë dhe ta dërgonte çështjen për rishqyrtim në po atë gjykatë ose të përsëriste hetimin gjyqësor, gjë që nuk e ka bërë. Edhe Gjykata e Lartë, sipas kërkuesit, nuk i ka korrigjuar këto mangësi, çka e bën vendimin e saj të cenueshëm.

16.3 *Standardi i arsytimit të vendimit gjyqësor* nga gjykata e apelit, pasi vendimi i gjykatës së apelit është i paargumentuar, i pambështetur në prova shpresore, i paqartë dhe, për rrjedhojë, i pambështetur në ligj. Nga ana tjetër, edhe vendimi i Gjykatës së Lartë ka mangësi në drejtim të garantimit të standardit të arsytimit, për arsye se Gjykata e Lartë nuk i ka dhënë përgjigje pretendimit të kërkuesit në lidhje me cenimin e standardit të arsytimit nga gjykata e apelit.

17. Kërkuesi ka kërkuar, gjithashtu, edhe pezullimin e zbatimit të vendimeve nr. 88, datë 19.2.2015, të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe nr. 00-2017-2314 (155), datë 23.11.2017, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, pasi për shkak të paqartësisë së pjesëve takuese dhe pandashmërisë së pikës së karburantit nga trualli, ekzekutimi i këtyre vendimeve gjyqësore nuk garanton të drejtat e kërkuesit.

18. **Subjekti i interesuar, Ardit Bardhi**, ka prapësuar si vijon:

18.1 Kërkuesit i është dhënë mundësia të paraqesë të gjitha provat për të vërtetuar pretendimin se ka dhënë kontribut më të madh në pasurinë e përbashkët. Ndryshe nga sa pretendon, kërkuesi nuk ka paraqitur kërkesë në gjykatën e apelit për përsëritjen e hetimit gjyqësor ose marrjen e provave të reja. Gjykata e apelit i ka analizuar me hollësi pretendimet e palëve ndërgjyqëse, si dhe provat shpresore që kanë çuar në konkluzionin e arritur në vendim. Po

kështu, edhe Gjykata e Lartë u ka dhënë përgjigje pretendimeve të kërkuarit, i cili në asnjë moment të procesit nuk është gjendur në pamundësi për të ushtruar të drejtat e tij në lidhje me faktet, provat dhe vlerësimet ligjore të gjykatave.

18.2 Pretendimi i kërkuarit se i është cenuar e drejta e aksesit në gjykim, është i pabazuar. Kërkuari e ka ushtruar këtë të drejtë duke vënë në lëvizje gjykatën e apelit dhe Gjykatën e Lartë, të cilat u kanë dhënë përgjigje pretendimeve të ngritura prej tij në vendimet përkatëse.

18.3 Në çështjen konkrete, vendimet gjyqësore e plotësojnë standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor jo vetëm nga pikëpamja formale, por edhe në aspektin substancial. Ndryshe nga sa pretendon kërkuari, gjykata e apelit dhe Gjykata e Lartë në vendimet e tyre, kanë marrë parasysh dhe vlerësuar pretendimet e kërkuarit, u janë referuar dispozitave ligjore për zgjidhjen e çështjes dhe nëpërmjet argumentimit ligjor kanë nxjerrë konkluzionin që përmban dispozitivin e secilit vendim gjyqësor.

19. ***Subjekti i interesuar, Banka Amerikane e Investimeve***, ka parashtruar si vijon:

19.1 Gjatë gjykimit të çështjes banka e ka dhënë pëlqimin për pjesëtimin e pasurisë së paluajtshme në bashkëpronësi, duke iu referuar kërkesës së kërkuarit drejtuar bankës për lejimin e pjesëtimin. Banka ka theksuar se kushti që duhet të plotësohet është se edhe pas pjesëtimin pronat e mësipërme do të vazhdojnë të qëndrojnë të bllokuara (të hipotekuara) në favor të bankës për sigurimin e kredisë së marrë nga palët.

### III

#### Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

20. Gjykata vë në dukje se prej datës 23 mars të vitit 2018 nuk ka pasur kuorumin e nevojshëm ligjor të kërkuar nga neni 32, pika 1 të ligjit nr. 8577/2000 për funksionimin e saj dhe shqyrtimin e çështjeve në seancë plenare. Pas plotësimit të këtij kuorumi u bë e mundur marrja në shqyrtim e kësaj çështjeje.

##### *A. Për pezullimin e zbatimit të aktit*

21. Kërkuari ka kërkuar pezullimin e zbatimit të vendimeve nr. 88, datë 19.2.2015, të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe nr. 00-2017-2314 (155), datë 23.11.2017, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, pasi për shkak të paqartësisë së pjesëve takuese dhe natyrës komplekse të pikës së karburantit, e cila është e lidhur pandashmërisht me truallin, vënia në ekzekutim e vendimeve dhe vijimi me fazën e dytë të pjesëtimin nuk garantojnë të drejtat e kërkuarit.

22. Mbledhja e Gjyqtarëve të Gjykatës Kushtetuese, në bazë të nenit 45 të ligjit nr. 8577/2000, pasi mori në shqyrtim shkaqet e parashtruara nga kërkuari, me vendimin e datës 12.1.2021, vendosi ta vlerësojë pezullimin e zbatimit të vendimeve gjyqësore në seancë plenare së bashku me tërësinë e kërkesës së paraqitur nga kërkuari dhe parashtrimet e palëve.

23. Gjykata, në mbështetje të nenit 45 të ligjit nr. 8577/2000, ka kompetencë të vlerësojë nëse zbatimi i aktit mund të sjellë pasoja që prekin interesa shtetërore, shoqërore ose të individëve, sipas rastit, çka përbën kriterin thelbësor për pezullimin e ekzekutimit të këtij akti. Gjykata vlerëson se në kuptim të dispozitës së sipërcituar, kërkuari nuk paraqiti argumente në lidhje me pasojat e rënda ose të pariparueshme që do të sillte zbatimi i vendimeve gjyqësore. Për rrjedhojë, Gjykata vendosi rrëzimin e kërkesës për pezullim si të pabazuar.

##### *B. Për legjitimitetin e kërkuarit*

24. Gjykata vëren se, sipas neneve 131, pika 1, shkronja “P”, 134, pika 1, shkronja “i” dhe 134, pika 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, kur është palë në një proces ligjor ose kur është bartës i të drejtave dhe lirive themelore të parashikuara nga Kushtetuta, mund të vërë në lëvizje Gjykatën Kushtetuese. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret e nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, llojin e pasojave negative të pësuar, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

25. Kërkuesi legjitimohet *ratione personae* bazuar në rregullimin e parashikuar në nenet 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, pasi ka qenë palë në procesin civil në të cilin janë marrë vendimet që kundërshton përpara kësaj Gjykate.

26. Sipas nenit 131, pika 1, shkronja “P”, të Kushtetutës, Gjykata Kushtetuese vendos për gjykimin përfundimtar të ankesave të individëve, pasi të jenë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese, që individi pretendon se i janë cenuar nga akti i pushtetit publik. Shterimi i mjetit është kusht si në rastet e kundërshtimit të një vendimi gjyqësor, sipas nenit 71/a, pika 1, shkronja “a”, të ligjit nr. 8577/2000, i lartpërmendur, ashtu edhe në rastet e kundërshtimit të një dispozite ligjore/ligji.

27. Në çështjen konkret rezulton se vendimi i fundit që ka përmbyllur procesin gjyqësor dhe ka vendosur në mënyrë përfundimtare për pretendimet e kërkuesit është vendimi i Gjykatës së Lartë, objekt shqyrtimi. Po ashtu, për sa U përket pretendimeve ndaj vendimit të gjykatës së apelit, rezulton se ai i ka ngritur këto pretendime në rekurs. Në këto rrethana, Gjykata çmon se kërkuesi e ka plotësuar kriterin e shterimit të mjeteve juridike, pasi nuk ka mjet tjetër ligjor për mbrojtjen e të drejtave të tij kushtetuese.

28. Në lidhje me legjitimitimin *ratione temporis*, në kuptim të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, individi, pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike për mbrojtjen e të drejtave të tij, mund ta paraqesë kërkesën në Gjykatën Kushtetuese brenda 4 muajve nga konstatimi i cenimit. Në rastin në shqyrtim, vendimi i Gjykatës së Lartë, i cili ka mbyllur procesin gjyqësor në gjykatat e zakonshme, mban datën 23.11.2017, ndërsa kërkesa në Gjykatën Kushtetuese është paraqitur në datën 14.2.2018, pra brenda afatit 4-mujor të parashikuar nga ligji. Rrjedhimisht, kërkuesi legjitimohet *ratione temporis* t’i drejtohet Gjykatës.

29. Për sa i përket legjitimitimit *ratione materiae*, Gjykata vëren se kërkuesi ka ngritur pretendime, të cilat lidhen me të drejtën kushtetuese për një proces të rregullt ligjor. Konkretisht, në thelb ai ka pretenduar se janë cenuar parimi i barazisë së armëve, e drejta e aksesit në gjykatë dhe standardi i arsytimit të vendimit gjyqësor. Këto pretendime të kërkuesit janë shqyrtuar në vijim nga Gjykata.

#### C. Për themelin e pretendimeve

##### C.1. Për pretendimin e cenimit të parimit të barazisë së armëve

30. Kërkuesi ka pretenduar se është cenuar parimi i barazisë së armëve, për shkak se ai nuk ka qenë në pozita të barabarta për sa i përket paraqitjes së provave gjatë gjykimit në shkallë të parë. Sipas tij, gjykata e shkallës së parë nuk e ka gjykuar çështjen në themel, ndaj dhe padia nuk i është nënshtruar procesit të të provuarit në lidhje me pjesët takuese të pretenduara nga palët. Kërkuesi ka paraqitur si prova mandat-pagesa dhe mandat-arkëtime, si dhe akte të tjera shkresore për të provuar se shoqëria “Skerdi” sh.p.k. ka dhënë kontributin më të madh në pasurinë e përbashkët, në raport me dy bashkëpronarët e tjerë, prova të cilat nuk janë marrë në shqyrtim dhe nuk janë vlerësuar nga gjykata e shkallës së parë. Edhe gjykata e apelit nuk i ka vlerësuar provat e kërkuesit për dhënien e një kontributi më të madh në pasurinë e përbashkët.

31. Subjekti i interesuar, Ardit Bardhi, ka parashtruar se kërkuesit i është dhënë mundësia që të paraqesë të gjitha provat për të vërtetuar pretendimin se ka dhënë kontribut më të madh në pasurinë e përbashkët. Ndryshe nga sa pretendon, kërkuesi nuk ka paraqitur kërkesë në gjykatën e apelit për përsëritjen e hetimit gjyqësor ose marrjen e provave të reja. Gjykata e apelit i ka analizuar me hollësi pretendimet e palëve ndërgjygjëse, si dhe provat shkresore që kanë çuar në konkluzionin e arritur në vendim. Po kështu, edhe Gjykata e Lartë u ka dhënë përgjigje pretendimeve të kërkuesit, i cili në asnjë moment të procesit nuk është gjendur në pamundësi për të ushtruar të drejtat e tij në lidhje me faktet, provat dhe vlerësimet ligjore të gjykatave.

32. Parimi i barazisë së armëve nënkupton se çdokush që është palë në proces duhet të ketë mundësi të barabarta që të paraqesë çështjen e tij dhe se asnjë palë nuk duhet të gëzojë avantazh të konsiderueshëm ndaj palës tjetër, por duhet të përcaktohet një ekuilibër i drejtë mes palëve. Nëse nuk do të ekzistonte barazia e armëve në gjykim, atëherë argumentet e njërës palë do të mbizotëronin mbi argumentet e palës tjetër, për rrjedhojë e drejta për të marrë pjesë në gjykim do

të zhvishej nga funksioni i saj kushtetues për të garantuar një proces të rregullt ligjor. Bazuar në këto parime, gjykatës i dalin një sërë detyrash, mes të cilave rëndësi të veçantë merr krijimi i mundësive të barabarta për pjesëmarrjen e palëve ose përfaqësuesve të tyre në proces, si dhe mundësia e deklaramit të tyre për faktet, provat dhe vlerësimet ligjore që janë të lidhura ngushtë me çështjen që shqyrtohet në gjykatë (*shih vendimet nr. 21, datë 20.3.2017; nr. 28, datë 22.5.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

33. Në jurisprudencën kushtetuese është evidentuar dallimi që ekziston ndërmjet mënyrës së marrjes të provave dhe vlerësimit të tyre në një proces gjyqësor. Gjykata ka theksuar se vlerësimi, dobishmëria dhe rëndësia e tyre provuese në një çështje konkrete është, si rregull, detyrë e gjykatave të sistemit gjyqësor, ndërsa verifikimi i ligjshmërisë së krijimit dhe marrjes së provave i nënshtrohet edhe kontrollit të Gjykatës Kushtetuese, pasi ky aspekt i gjykimit ka lidhje të drejtpërdrejtë me procesin e rregullt ligjor. Gjykata mund dhe duhet të investohet kur ndaj një procesi gjyqësor ka pretendime për rrugën e mënyrën e marrjes dhe fiksimit të provave, por jo të vlerësimit të tyre. Marrja e provave, paraqitja dhe vlerësimi i tyre janë në juridiksion të gjykimit të zakonshëm dhe jo atij kushtetues. Është vetë gjykata e zakonshme që vlerëson nëse provat duhet të merren dhe mënyra e vlerësimit dhe konkluzionet lidhur me to janë po ashtu në kompetencë të saj (*shih vendimet nr. 21, datë 20.3.2017; nr. 9, datë 26.2.2015, të Gjykatës Kushtetuese*). Po ashtu, parimi i barazisë së armëve nuk u imponon gjykatave të juridiksionit të zakonshëm që të pranojnë të gjitha argumentet dhe provat që paraqet një palë në proces. Kur kryen detyrën e saj të vlerësimit të lirë të provave, gjykata mund të bindet mbi bazën e disa provave, duke përjashtuar një ose disa prova të tjera, që ajo i konsideron të parëndësishme për çështjen (*shih vendimin nr. 19, datë 19.7.2005, të Gjykatës Kushtetuese*).

34. Duke iu rikthyer çështjes konkrete, kërkuesi ka argumentuar se gjykata e shkallës së parë dhe gjykata e apelit nuk i kanë marrë parasysh provat, të cilat vërtetojnë kontributin e shoqërisë “Skerdi” sh.p.k., me ortak e administrator të vetëm kërkuesin, në ndërtimin dhe vënien në funksionim të pikës së karburantit të ndërtuar në truallin e përbashkët. Në parashtrimet e tij përpara këtyre gjykatave ai ka pretenduar se kontributi në pronën aktuale nga secili bashkëpronar ka qenë në këto raporte: Gleni Saliasi 1.56%; Ardit Bardhi 1.56%; kërkuesi 96.87%. Bazuar në këto kontribute, sipas kërkuesit, gjykata nuk duhej të bënte një pjesëtim të barabartë të pronës mes bashkëpronarëve, por duhej të merrte parasysh kontributet e secilit prej tyre në përcaktimin e pjesëve takuese.

35. Gjykata, nga aktet e dosjes gjyqësore, konstaton se gjykata e shkallës së parë dhe gjykata e apelit i kanë administruar dhe shqyrtuar provat e paraqitura prej tij. Kështu, gjykata e shkallës së parë i ka bërë pjesë të shqyrtimit gjyqësor, duke i përfshirë ato në aktet e administruara në cilësinë e provave shkresore (*f. 11–13 të vendimit të gjykatës së shkallës së parë*). Edhe gjykata e apelit ka arsyetuar mbi ligjshmërinë e fitimit të bashkëpronësisë dhe ka analizuar pretendimet e kërkuesit në lidhje me këtë fakt, duke u shprehur, në mënyrë të përmblodhur: “*Ana e paditur, Skerdilajd Qinami nuk arrin të vërtetojë që kontributi i tij në vënien e kësaj pasurie është më i madh se i paditësve. Pretendimi i të paditurit se në vënien e kësaj pasurie ka kontribuar më shumë si bashkëpronar pasi investimi kryesor është bërë nga shoqëria “Skerdi” sh.p.k., ku i padituri ka qenë ortak i vetëm nuk vërtetohet nga provat e administruara në seancë gjyqësore (...) Bashkëpronësia për palën paditëse Ardit Bardhi dhe të paditurin Skerdilajd Qinami është fituar në mënyrë të prejardhur (neni 164 i Kodit Civil) nëpërmjet veprimeve juridike të tjetërsimit (kontratë noteriale shitblerje) nr. 1140 rep., 363 kol., datë 6.3.2003.*” (*f. 16 e vendimit të gjykatës së apelit*).

36. Gjykata vëren se kërkuesit i është dhënë mundësia, gjatë procesit të zhvilluar në gjykatën e shkallës së parë dhe gjykatën e apelit, që të kundërshtojë raportin e pjesëve takuese në bashkëpronësi, të debatojë në lidhje me to, si dhe të paraqesë argumente dhe prova në mbështetje të pretendimeve të tij. Bazuar në jurisprudencën e mësipërme të Gjykatës, marrja e provave, paraqitja dhe vlerësimi i tyre janë në juridiksion të gjykimit të zakonshëm dhe jo atij kushtetues. Për rrjedhojë, në vështrim të kësaj jurisprudence dhe rrethanave të çështjes konkrete, pretendimi i kërkuesit për cenimin e parimit të barazisë së armëve është i pabazuar.

### *C.2. Për pretendimin e cenimit të së drejtës së aksesit në gjykatë*

37. Kërkuesi ka pretenduar se është cenuar e drejta e aksesit në gjykatë, pasi gjykata e shkallës së parë nuk e ka shqyrtuar çështjen në themel. Po kështu, gjykata e apelit, për shkak të shkeljeve të evidentuara, duhej ta prishte vendimin e gjykatës së shkallës së parë dhe ta dërgonte çështjen për rishqyrtim në po atë gjykatë ose të përsëriste hetimin gjyqësor, gjë që nuk e ka bërë. Edhe Gjykata e Lartë, sipas kërkuesit, nuk i ka korrigjuar këto mangësi, çka e bën vendimin e saj të cenueshëm.

38. Subjekti i interesuar, Ardit Bardhi, ka prapësuar se ky pretendim i kërkuesit është i pabazuar. Sipas tij, kërkuesi e ka ushtruar këtë të drejtë duke vënë në lëvizje gjykatën e apelit dhe Gjykatën e Lartë, të cilat u kanë dhënë përgjigje në vendim pretendimeve të ngritura prej tij.

39. Në nenin 42, pika 2, të Kushtetutës parashikohet se kushdo, për mbrojtjen e të drejtave, të lirive dhe interesave të tij kushtetuese dhe ligjore, ka të drejtën e një gjykimi të drejtë dhe publik brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme e caktuar me ligj. Kjo dispozitë sanksionon të drejtën për gjykim, ku e drejta e aksesit, që është e drejta për të vënë në lëvizje gjykatën, përbën një aspekt të saj. E drejta e aksesit u garanton subjekteve të cenuara të drejtën t'i drejtohen një gjykate, e cila do t'i dëgjojë pretendimet e tyre dhe do të shpallë një vendim pas një gjykimi të drejtë dhe publik. Gjykata ka vlerësuar vazhdimisht se administrimi i mirë i drejtësisë fillon me garancinë që një individ të ketë akses në gjykatë për t'i siguruar atij të gjitha aspektet e një forme gjyqësore të shqyrtimit të çështjes. Kjo e drejtë e individit nuk përfshin vetëm të drejtën për të filluar një proces, por edhe të drejtën për të pasur, nga ana e gjykatës, një zgjidhje përfundimtare për mosmarrëveshjen objekt gjykimi, pasi aksesit në gjykatë duhet të jetë substantiv dhe jo thjesht formal. Në rast se mohohet kjo e drejtë procesi konsiderohet i parregullt, sepse aksesit në gjykatë është, para së gjithash, një kusht kryesor për të realizuar mbrojtjen e të drejtave të tjera të individit. Shteti i së drejtës nuk mund të konceptohet pa u njohur individëve të drejtën dhe mundësinë për t'iu drejtuar gjykatës (*shih vendimet nr. 3, datë 23.2.2016; nr. 52, datë 14.11.2014, të Gjykatës Kushtetuese*).

40. Duke iu kthyer çështjes në shqyrtim, rezulton se kërkuesi nuk e ka ngritur në rekurs mosrespektimin e parimit të aksesit në gjykim nga gjykatat e faktit. Më konkretisht, në rekurs ai ka parashtruar pretendimet se gjykata e apelit nuk ka marrë parasysh provat që provojnë kontributin e tij më të madh në pronën e përbashkët në krahasim me bashkëpronarët e tjerë, nuk ka zbatuar drejt ligjin material e procedural dhe nuk ka arsyetuar vendimin e saj.

41. Bazuar në rrethanat konkrete të çështjes dhe nga leximi gjithëpërfshirës i vendimeve gjyqësore, Gjykata çmon se kërkuesi ka pasur akses në gjykatë, duke marrë pjesë në gjykim dhe duke parashtruar pretendimet e tij nëpërmjet përfaqësuesit ligjor. Gjithashtu, ai ka pasur mundësi të ushtrojë të drejtën e ankimit dhe të rekursit për të kundërshtuar vendimet gjyqësore të gjykatës së shkallës së parë dhe gjykatës së apelit. Fakti që Gjykata e Lartë nuk ka marrë vendim për prishjen e dy vendimeve të gjykatave më të ulëta dhe dërgimin e çështjes për rigjykim, nuk është argument bindës në mbështetje të pretendimit të tij për cenimin e së drejtës së aksesit. Për më tepër, prishja e dy vendimeve dhe dërgimi i çështjes për rigjykim në shkallë të parë nuk është kërkuar prej tij në rekurs. Për pasojë, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuesit për cenimin e së drejtës së aksesit është i pabazuar.

### *C.3. Për pretendimin e cenimit të standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor*

42. Kërkuesi ka pretenduar se është cenuar standardi i arsyetimit të vendimit gjyqësor nga gjykata e apelit dhe Gjykata e Lartë. Sipas tij, vendimi i gjykatës së apelit është i paargumentuar, i pambështetur në prova shkresore, i paqartë dhe, për rrjedhojë i pambështetur në ligj. Nga ana tjetër, edhe vendimi i Gjykatës së Lartë ka mangësi në drejtim të garantimit të standardit të arsyetimit, për arsye se Gjykata e Lartë nuk i ka dhënë përgjigje pretendimit të kërkuesit në lidhje me cenimin e standardit të arsyetimit nga gjykata e apelit.

43. Subjekti i interesuar, Ardit Bardhi, ka parashtruar se në çështjen konkrete vendimet gjyqësore e plotësojnë standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor jo vetëm nga pikëpamja formale, por edhe në aspektin substancial. Ndryshe nga sa pretendon kërkuesi, gjykata e apelit

dhe Gjykata e Lartë në vendimet e tyre kanë marrë parasysh dhe kanë vlerësuar pretendimet e kërkuarit, u janë referuar dispozitave ligjore për zgjidhjen e çështjes dhe nëpërmjet argumentimit ligjor kanë nxjerrë konkluzionin që përmban dispozitivin e secilit vendim gjyqësor.

44. Lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit, Gjykata ka theksuar domosdoshmërinë e arsyetimit të vendimeve gjyqësore si një garanci për procesin ligjor. Vendimi duhet të mbështetet vetëm mbi faktet që janë paraqitur gjatë procesit gjyqësor dhe duhet të përmbajë bazën ligjore mbi të cilën bazohet zgjidhja e mosmarrëveshjes, analizën e provave dhe mënyrën e zgjidhjes së mosmarrëveshjes. Funkcioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve se ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë (*shih vendimin nr. 18, datë 15.3.2016, të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë drejtim vendimi gjyqësor, në çdo rast, duhet të jetë logjik, i rregullt në formë dhe i qartë në përmbajtje. Në tërësinë e tij ai duhet konsideruar si një unitet, në të cilin pjesët përbërëse janë të lidhura ngushtësisht mes tyre dhe në shërbim dhe funksion të njëra-tjetrës. Argumentet e pjesës arsyetuese duhet të jenë të bazuara dhe të lidhura logjikisht dhe të formojnë një përmbajtje koherente brenda vendimit, i cili përjashton çdo kundërthënie, kontradiksion të hapur ose të fshehtë. Këto argumente duhet të jenë, gjithashtu, të mjaftueshme për të mbështetur dhe pranuar pjesën urdhëruese (*shih vendimet nr. 3, datë 26.1.2015; nr. 63, datë 23.9.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

45. Zbatimi i këtij parimi është vlerësuar nga Gjykata, rast pas rasti, në varësi të rrethanave konkrete të çështjes, duke analizuar nëse vendimet gjyqësore të kundërshtuara e kanë përmbushur në mënyrë të mjaftueshme detyrimin për arsyetimin e vendimeve të tyre (*shih vendimin nr. 18, datë 15.3.2016, të Gjykatës Kushtetuese*).

46. Bazuar në standardet e mësipërme dhe analizën e çështjes në shqyrtim, Gjykata vëren se vendimi i gjykatës së apelit përmban të dhënat e palëve, vendimmarrjen e gjykatës së shkallës së parë, shkaqet e ngritura në ankim, ligjin e zbatueshëm, si dhe pjesën arsyetuese ku gjykata e apelit mbështet qëndrimin e saj të shprehur në dispozitiv. Më konkretisht, ajo, pasi ka marrë parasysh pretendimet e palëve, ka vlerësuar se vendimi i gjykatës së shkallës së parë nuk është i bazuar në provat e administruara gjatë gjykimit (*f. 14 e vendimit të gjykatës së apelit*). Gjykata e apelit i ka dhënë përgjigje edhe pretendimit të kërkuarit në lidhje me kontributin e tij më të madh në vënien e pasurisë së përbashkët, duke e çmuar këtë pretendim si të pavërtetuar nga provat e administruara në seancë gjyqësore (*f. 16 e vendimit të gjykatës së apelit*). Për pasojë, vendimi i gjykatës së apelit nuk rezulton të jetë alogjik, kontradiktor ose i paqartë në përmbajtje.

47. Nga ana tjetër, edhe vendimi i Gjykatës së Lartë përmban të dhënat e palëve, vendimmarrjen e gjykatave më të ulëta, pretendimet e ngritura në rekurs, ligjin e zbatueshëm, si dhe pjesën arsyetuese, ku ajo u jep përgjigje pretendimeve të ngritura në rekurs.

48. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se pretendim i kërkuarit për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor është i pabazuar.

49. Si përfundim, nisur nga sa më sipër, Gjykata vlerëson se në rastin konkret pretendimet e kërkuarit për cenimin e parimit të barazisë së armëve, të së drejtës së aksesit në gjykatë dhe të standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor janë të pabazuara.

#### PËR KËTO ARSYE:

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, si dhe neneve 72 e vijuese të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

#### VENDOSI:

##### 1. Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren

Zyrtare.

Marrë më 1.4.2021.

Shpallur më 27.4.2021.

Kryetare: Vitore Tusha

Anëtarë: Marsida Xhaferllari, Elsa Toska, Altin Binaj, Fiona Papajorgji, Sonila Bejtja, Përparim Kalo.